

Paní Jana Lexová se narodila roku 1943 v Kopčanech na Slovensku, jako třetí z pěti dětí, do rodiny majitele truhlářské společnosti. Po nástupu komunistického režimu byl její otec označen za nepřítele lidu a jeho podniky mu byly odebrány. Již od dětství ji fascinovala práce obecního lékaře, střední školu brala jako přípravu na studium medicíny. Po dokončení SŠ dokonce dosáhla na prospěchové stipendium, i přesto byla její přihláška na vysokou školu odmítnuta z kádrových důvodů. Paní Lexové byla nabídnuta výpomoc od otceva bratrance, ta ji však nepřijala a od roku 1961 vykonávala práci asistentky hygienické služby v Půchově a v Považské Bystrici. O rok poté se na ní usmála příležitost, když se přihlásila na pozici nekvalifikované učitelky na ZŠ v Rakové na Kysucích, při jejíž vykonávání mohla dálkově studovat na Pedagogické fakultě v Martině. Během vykonávání práce a studia se věnovala pěveckému souboru, turistickému oddílu i ochotnickému divadlu, dokonce, ke splnění povinného předpokladu pro pokračování v dálkovém studiu, vstoupila do KSČ. V březnu roku 1966 byla vybrána pro studium na Vysoké komsomolské škole v Moskvě, podstoupila tříměsíční kurz ruského jazyka a ukončila dálkové studium. Po návratu z kurzu však zjistila, že namísto ní byla vyslána dcera stranického funkcionáře, jež měla vhodnější kádrové předpoklady. Po této ráně se rozhodla ukončit vykonávání učitelského povolání a vrátila se do rodné obce, kde přijala místo asistentky hygienické služby na OHS v Senici nad Myjavou. Její rodiče se později rozhodli přestěhovat a paní Lexová nastoupila na místo zdravotní sestry a sociální pracovníce v Dětském domově v Bratislavě, kde se věnovala chlapcům ve věku od šesti do čtrnácti let. V listopadu 1968 se seznámila s Karlem Ballým, s nímž o půl roku později uzavřela sňatek a společně se přestěhovali do Plzně. Po pěti letech, v roce 1975, Karel Ballý zemřel. V lednu 1970 přijala práci vrchní sestry pečovatelské služby na Odboru sociálních věcí a zdrav. ONV PJ, kde byla neformálně pověřena výkonem terénní práce sociální pracovníce v péči o staré občany. Po absolvování postgraduálního studia gerontologie založila pečovatelskou službu ve spolupráci s národními výbory a obvodními lékaři na území okresu PJ, stala se aktivní členkou ČSČK, v roce 1973 byla zvolena do předsednictva FV ČSČK, věnovala se rozvoji sociálních služeb v okrese PJ a od roku 1976 setrvala ve funkci ředitelky Okresního ústavu sociálních služeb Plzeň - jih. Svůj osobní život v tomto období nahradila dálkovým studiem na Právnické fakultě UK v Praze, jež absolvovala v roce 1981. Poté společně s druhým manželem Ing. Bohumilem Lexou vytvořila rodinnou domácnost. Roku 1990 odstoupila z funkce ředitelky, následně dokončila postgraduální studium porevolučních změn v sociální i právní oblasti na PF UK v Praze a v červnu téhož roku přijala práci podnikové právničky v podniku Kovošrot Plzeň s.p.. Doktorát získala roku 1993, posléze byla přijata do Advokátní komory. Až dosud paní Lexová vykonává dobrovolnou sociálně právní pomoc.

